

מסורת הש"ס

א) [עין מוס' כימות סג. ד"ה זכרון] ב) [מענת מה, ג) [פ"י כחכפה לקימת האור בדוק אס יו לו כנס גדולה כו עיין ערוך בערך כרס א"] ד) [ענת נח] ע"ז ת. ט. ע"ש, ט) [ע"ז ת. ט. ר"ה י"א, ז] ז) [ע"ז א] ח) [אס אימא למינהו] ט) [ע"ז חכמא דמריה] י) [ע"ז חכמא דמריה] יא) [ע"ז חכמא דמריה] יב) [ע"ז חכמא דמריה] יג) [ע"ז חכמא דמריה] יד) [ע"ז חכמא דמריה] יה) [ע"ז חכמא דמריה] יו) [ע"ז חכמא דמריה] יז) [ע"ז חכמא דמריה] יח) [ע"ז חכמא דמריה] יט) [ע"ז חכמא דמריה]

ג'יוון הש"ס

גמ' אלא צבינום. עיין בפ"ש' על המורה כוללת א מה: 'תוב' א: ליה הריב וכו' מבניא ליה לר' אשיאי. עיין לקמן פ"ב ע"ד מוס' ד"ה ולמקוי:

מוסף רש"י

מקריין תרתי משמע. קטנס מקריין לל קרינו (שבת כח.). ותיבט דה' משור פר. אמר דוד ומינן לה' תפלמי מויר, שביט שיהי שור דהיי' איתו יום טעול' כדמתי' שור או כשז וגו', הרי עשו ונגמר כפר שהיא ע"ז ג' שאלהי' מקרינו לא חכר (ע"ז ח.). בקומתי נבראו. שר ע"ט ע"ז חכמא מנדילין, ויזין שאל' לאש תהל' ממל'א קרעמיו קודמות לפרסומיו (סו.). בדעתן נבראו. שאל' אס תפנין לברכות ואמר הן (ד"ה י"א. ושם: לדעתן). בצבינום. נעטס כל אהד ואהד ולתפוס כל אהד ואלהד (סו.).

שיטה מקובצת

א) שור דרבו להיות קרקעין ופרסתן: ב) אלא א"י כנגד כל הצורך: ג) שר העולם אמרו קיש: ד) משום דמתי' למינהו בעשייה או א"י אפי' במיך מיבעיא ליה לר' אשיאי דאמר: ט) גירסא על מלות דבעי התם הרביע ועל מלות מהו מי גי"ב דאמר ר"ל המרביע [שני מיני' קרקעין ופרסתן]: ז) אלא א"י כנגד כל הצורך: ח) משום דמתי' למינהו בעשייה או א"י אפי' במיך מיבעיא ליה לר' אשיאי דאמר: ט) גירסא על מלות דבעי התם הרביע ועל מלות מהו מי גי"ב דאמר ר"ל המרביע [שני מיני' קרקעין ופרסתן]: י) אלא א"י כנגד כל הצורך:

אלו טרפות פרק שלישי חולין

להדי יומא. נגד השמש: דלצינסי ליה נהמא. חתקן לו סעודה: לנידא דרבינא. על שפת נהר ששמו רבינא: דרביה עלמא. להתקצן סם חילותיו והוא נמכרין למקום שתהא רוח שולטת בו: כנשיה לומא. טאיטו ליס: כנושא. מכבדי בנים מפני אצק העולה וכזר הם כלו לחבלו כל זה: אי הכי. דפישי חילותיו כ"כ לא מלינא: מספוריתא. דיושלטייר"ש בלע"ז: דולני אשקני"ש. וסימני זה היה למאורעיס: ספר דולני. דיטבורירי"ד: משקל לא שקיל הטובה משנתנה: שור. דרכו להיות אורסתון ופרסתן צעל כרס רחצה ופרסות רחצות: גגוצסיה. ונבו: שור שהקריב אדם הראשון. כדאמריין בלפני אידיהן בזמסת ע"ז (דף ט:). מקרין מפרים. שור של אדם הראשון קאי: קרניו קודמין לפרסותיו. עמל שוריס פרסותיהם נולדות עמל וקרנותיהם גדלים לאחר זמן אבל של מעשה בראשית צקומתם נזראו וצקריניהו וכשיאל מן הארץ ראשו מחלה נמלאו שקדמו קרנותיו לפרסותיו: צקומתן נזראו. ולפיך קדמו קרנותיו שהרי עמו נזרו ויאלו מחלה והיינו שור פר ציום שהיה שור היה גדול כפר. שור בן יומיו קרוי שור כדמתי' (ויקרא כג) שור כי יולד פר קיימא לן בן שלס (פרה פ"א משנה ב): מקרין פרסי משמע. שכן קתס שוריס: לדעיס. שהודיעם שיזראס והס יולותו: לצבינום. צדמות שזמרו להס: שר העולם. מלאך הממונה: צלילות נאמר למינהו עושה פרי למינו אבל צורעיס לא נאמר צלואתם למינו אבל צלילותם נאמר מזרע זרע למינהו: שאין דרכן ללס ערצוביא. שהרי גדולים הן ועניניהן ומכופים הן אס מפחוסי: אהר הקצה למינהו. שילא כל אילן בעצמו צרוק מחצירו שיהא לו היכר: אנו. שרביס אנו ודרכנו ללס תכופין ומעורצבין ואס אין נזהרים ללס כל עשב צדד הכי אין אנו ניכרין זה מזה על אחת כמה וכמה: ישמה ה' צמעשו. שכולן זהירין צמזמותיו: לר'

בקותמתן נבראו. לא צעי למימר שנבראו בעמידה דהא אמריין צפרק אחד דיני ממונות (פאהדין דף נח:). גבי אדם הראשון רביעית מרקת צו נשמה חמישית עמד על רגליו אלא צקומתן היינו נשמתה כל קומתן מחלתן: א"ל תיקרי צבאם ארא צבינום. 'פירש צערין דכולהו נפקי מצבינוס שהול לטון יופי כמו (ישעיה ד) ללצי ולתפארת ומאחר שהן ציופיין זהו צקומתן ולדעתן שהיופי לא יצא אלא אס כן א נגד כל הלוך ועוד יש לומר דקומתן נפיק מלטון הנצב: פסוק זה שר העולם אמרו. לפי מה שמפרשין לחנוך זה מטטרון כמו שיקד הפייט * תקרי מטטרון * שנהפך לאש מצשר ואומר דהוא שר העולם כמו שיקד הפייט שר המשרת וער נקרא הוא מטטרון הנכחד העולא ואמריין צפרק קמא דיצמות (דף נ: ושם) נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי פסוק זה שר העולם אמרו * וקשה מכאן דמשמע דשר העולם היה בשעת ימי בראשית ושמא אגדות הס שחלוקות זו על זו ומי שסובר דמטטרון הוא שר העולם לית ליה לחנוך זה מטטרון א"י מה שקרא הפייט למטטרון וער לא צבייל הפסוק של נער הייתי אלא לפי שמתב צפרק * ויוסיפוין דלמטטרון יש לו * טעם שמות ומשיב וער וגם מלינו דנער שם מלאך הוא כדמתי' (וכייה ב) רון אל הנער הלז: הרביב שני דשאין זה ע"ז גב זה מהו. ואס תאמר מתימין היא צמסת כלאי צפרק קמא (משנה ו) אילן נוטעין אילן צאילן ולא ירק צירק ועוד תנן (שם משנה ח) אין נוטעין זרע דלעת בתוך החלמית מפני שהוא ירק צירק וי"ל דמצעיא ליה צמונה לארץ דשרו כלאי זרעיס ואסיורי הרכבת האילן כדאימא צסוק פרק קמא דקדושיין (דף נג.) דלריש שדך למעטני כלאי זרעיס שצמונה לארץ והרכבת האילן אסורה מדמתי' (ויקרא יט) את [וגו'] בהמתן לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים מה צמנה בהרבעה אף שדך בהרבעה ומה צמנה צין צאילן צין צמונה לארץ אף שדך צין צאילן צין צמונה לארץ ומצעיאל ליה אי חשיצה ליה הרכבת זרעיס כהרכבת אילן משום דמתי' חצבה למינהו או לא אי נמי אפילו צאילן * מיצעיאל ליה לר' * אשיעיאל דאמר * עד שמרע חטוה ושעורה וזרקן צמפולת יד דלילמא מתימין דכלאים כרצנן אי נמי צמאר כלאי זרעיס ואליצב דרבנן איירי הכא דאמר צהקומץ זוטא (מנחות דף טו:) קצוס ולוף אסרה תורה שאר זרעיס לא אי נמי ללצי נח קמייצעיאל ליה

עין משפט
נר מצוה

רגג א מיי פ"ח מהל' כלאים הלכה ה סמג נאון רשע טושיע י"ד סי' כ"ח סעיף ג.

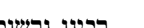
תורה אור השלם

1. המקרה בפנים עליוהיו השם עבים רבובו המהלך על כפי רוח: תהלים ק"ג רוח: ותיבט לך משור פר מקרן מפריס: תהלים ט"ב לב ויכלה השמים והארץ ויכל צבאם: 2. תהלים ט"ב כ א 4. יחי בבוד יי לעולם ישמש יי בצמשיה: 5. ויאמר אלהים תושא הארץ דשא עשב ומודיע ויזרע עץ פרי עשה פרי למינהו ארץ זבת חיוך ושל הארץ ויחי בן: בראשית א יא

לעני רש"י

דיושלטייר"ש [דישבוטוריי"ש]. שפלה (מתקן להתחבר פקיות). ששקי"ש [אישקניא"ש]. דרללות. דישבוטוריי"ד [דישבוטוריי"ד]. לסתור.

רבינו גרשום

רביצבות ליה לחמא. כלומר בעינא ליהבר לה כיה: פוק צבית. כלומר יהיה לו הכירה אגודה דימא: כנושא. כלומר מכבדי רחבה וולחיא מולפיין הרחבה הרוח והגשמים: מסתורית. אטרודיל בלעו: וסתר כלי עושה בה מלאכתה: כרסתן ופרסתן. כלומר סימנין של שור כרסו גדול ופרסתיו גדולות: מאי נפקא מינה למקח וממכר. כלומר מי שפוקר שור לחברו כרסתן ופרסתן איבעי ליה למהוב: מסייע ליה לריב"ל. כלומר מה דאמר רב יהודה שור שהקריב אדם הראשון קרנותיו וקודמות לפרסתיו מסייע ליה לריב"ל דאמר כל זרעיס כהרכבת אילן משום דמתי' חצבה למינהו או לא אי נמי אפילו צאילן * מיצעיאל ליה לר' * אשיעיאל דאמר * עד שמרע חטוה ושעורה וזרקן צמפולת יד דלילמא מתימין דכלאים כרצנן אי נמי צמאר כלאי זרעיס ואליצב דרבנן איירי הכא דאמר צהקומץ זוטא (מנחות דף טו:) קצוס ולוף אסרה תורה שאר זרעיס לא אי נמי ללצי נח קמייצעיאל ליה

אמרה

אמרה